

VAN DE REDACTIE

Achter de schermen...

Bij het verschijnen van deze eerste GOAL in 2006 is het nieuwe jaar al weer bijna een maand onderweg. Tijdens de wintermaanden staat het voetballen even op een lager pitje; de handbal daarentegen speelt in de zaal gewoon haar wedstrijden. Op de Wijtenhorst lijkt het in ieder geval rustig. Toch bedriegt de schijn. Want alhoewel sportief gezien er even minder activiteit is, bruist het volop achter de schermen. Zo komt het nieuwe complex steeds dichterbij; qua opzet en inrichting worden hiertoe de laatste voorbereidingen getroffen. Ook de werkgroep Acties heeft de draad weer opgepakt, getuige de aankondiging van de WK Pool 2006. De indelingscommissies zijn al weer aan de slag voor seizoen 2006/2007; het seizoen waarin SV Schalkhaar in een nieuw tenue zal aantreden. Om dit mogelijk te maken is de afgelopen maanden veel werk verzet.

U begrijpt: de afgelopen weken brandden vrijwel iedere avond door de week de lampen in de vergaderkamers. Talloze vrijwilligers zorgen er zo voor dat er gehandbald en gevoetbald kan (blijven) worden. Een hele organisatie! In de media is recentelijk veel aandacht besteed aan het belang van vrijwilligers. Koningin Beatrix en Minister-president Balkenende gaven het goede voorbeeld. Misschien een mooi voornemen voor u, dit nieuwe jaar? De GOAL redactie wenst een u een sportief en bovenal gezond 2006 toe.

Namens de redactie,
Wim Groot Koerkamp

Colofon

Jaargang 40, januari 2006

Redactie:

Jolanda Bergman, Rik Ellenbroek, Gerard Hofsteede, Esther Middelburg, Paul Veldmate, Michel Hulman en Wim Groot Koerkamp.

Eindredactie:

Ina van Wijngaarden

Opmaak:

Ben Kooiman

Advertentieacquisitie:

Steve van Zee (stevevanzee@home.nl)

Druk

Drukkerij Evers – Schalkhaar

Opmerkingen/klachten over bezorging GOAL

Berry de Wit berrydewit@home.nl

Het volgende nummer verschijnt op

24 februari 2005.

Kopij uiterlijk aanleveren op 15 februari bij de redactie, goal@svschalkhaar.nl

Accommodatie

Sportcomplex De Wijtenhorst
Ingang Colmschaterstraatweg, Postbus 7, 7433 ZG
Schalkhaar, tel. 0570 623 512, www.svschalkhaar.nl

Teletekst

TV Oost pagina 479 / Nieuws TV 177

Ledenadministratie

Berry de Wit, Brandts Buyspark 102, 7425 GE
Deventer, tel. 0570 651 861,
ledenadministratie@svschalkhaar.nl
Aan- en afmelden van leden en adreswijzigingen uitsluitend via ledenadministratie.

Contributie

Zie INFOGIDS 2005/2006

GOAL wordt op een zorgvuldige wijze en naar beste weten samengesteld. De redactie draagt evenwel geen verantwoordelijkheid voor de juistheid/volledigheid van de verstrekte informatie.

BESTUURSHAMER

Het bestuur wil alle mensen die op 8 januari jl. niet op de nieuwjaarsreceptie zijn geweest via deze weg uiteraard het allerbeste toewensen voor 2006. Hopelijk verloopt het jaar voor u in goede gezondheid en wordt het weer een goed en sportief seizoen.

Door een computerstoring is de bestuursbijdrage in het decembernummer niet geplaatst. Onze excuses daarvoor.

Nieuw complex

Voor de vereniging wordt 2006 een zeer belangrijk jaar. Dit zal het jaar moeten worden waarin we voor alle inspanningen rondom het nieuwe complex nu moeten gaan oogsten. De voorbereiding met de gemeente zijn getroffen en zitten in een eindfase. De verwachting is dat de gemeenteraad in februari definitief toestemming geeft voor de realisatie van het complex. Intern hebben we het ontwerp van het clubgebouw staan en is de inrichting ervan in beeld. Binnenkort zal de ontwerpfase afgesloten worden, waarna we tot de uitvoering kunnen overgaan. Planning is om direct na de bouwvakvakantie met de bouw te beginnen. Tegen die tijd heeft de gemeente de velden aangelegd. De verwachte start daarvan is medio maart a.s. Wanneer dus alles meezit, kunnen we ons begin 2007 gaan opmaken voor de verhuizing.

1e selectie

We zijn echter niet alleen bezig met het nieuwe complex. Ook alle lopende zaken moeten gewoon doorgaan en inmiddels zit de eerste helft van de competitie er al weer op. Verenigingsbreed zijn de resultaten in de zaal (handbal en futsal) en op het veld tot nu toe redelijk. Alleen onze zeer jonge eerste voetbalselectie heeft het moeilijk. Echter, ondanks de uitblijvende resultaten blijven de jonge knapen ervoor gaan en groeien ze beetje bij beetje steeds meer uit tot een hechte groep. Het is als een ruwe diamant die verder bewerkt moet worden, en als het ons lukt die groep bij elkaar te houden (inclusief de oudere spelers) kijkt het bestuur met veel vertrouwen naar de toekomst. De geslepen diamant zal dan op termijn ongetwijfeld gaan schitteren en dan komen de resultaten vanzelf.

Wij moeten daarom deze groep en het kader daaromheen blijven steunen. Uitgaan van onze eigen mogelijkheden en onze eigen jeugd; dat is het verenigingsbeleid en dat willen wij ook blijven uitdragen. Daarom verdienen deze jonge knapen en het kader onze bestuurlijke steun en support.

Wangedrag

Er hebben zich binnen onze vereniging, onder meer in de jeugdelftallen, een paar vervelende situaties voorgedaan die het niveau van incident dreigen te gaan overschrijden. Het vertoonde gedrag is Schalkhaar onwaardig en het geeft de vereniging een slecht imago. Wij zullen dit soort gedragingen niet accepteren en hoewel wij in onze jeugd de toekomst zien, is er voor dit soort jongeren geen plaats binnen onze vereniging. Aan dit principe willen en zullen wij geen concessies doen.

Vorbereiding nieuwe seizoen

Inmiddels zijn de voorbereidingen voor het nieuwe seizoen al weer begonnen. De contracten met trainers zijn herzien en in de meeste gevallen weer met een jaar verlengd. Met onze hoofdtrainer Arjen Bredewolt zijn wij overeengekomen dat hij nog minimaal één jaar blijft met daarbij een wederzijdse intentie voor nog eens een jaar. Hiermee hebben wij de continuïteit kunnen waarborgen en kunnen de trainers verder gaan met slijpen en polijsten van de jonge talenten.

Zowel de afdelingen jeugd en selectie als de afdeling senioren zijn begonnen met de voorbereidingen voor de elftalindeling voor volgend seizoen. Dit lijkt erg vroeg, maar de praktijk leert dat gelet op de omvang van het aantal teams dit geen overbodige luxe is. Onlangs heeft iedereen een brief thuis ontvangen, waarin moet worden aangegeven of u volgend seizoen wil blijven spelen of niet. Bij dit ant-

woord moet ook een pasfoto worden ingeleverd voor de verplichte spelerspas die de KNVB volgend seizoen gaat invoeren. En bij deze gelegenheid willen wij tevens een beroep doen aan alle leden om zich aan te melden voor een vrijwilligersklus waar de vereniging zoveel behoefte aan heeft. De gegevens uit deze inventarisatie zullen worden verwerkt in een database, zodat bij ontstane vacatures over deze gegevens kan worden beschikt en mensen gericht kunnen worden benaderd. Het bestuur vraagt met klem om uw medewerking!

Namens het bestuur,

Ben de Fooij
voorzitter

Activiteit op het nieuwe complex: een sondeerwagen meet de weerstand van de grond, op basis waarvan bepaald wordt welke fundering gebruikt moet worden.

	Score	
	THUIS 	BOB

Pupillenkamp 2006

De organisatoren van het jaarlijkse pupillenkamp voor D- en E-pupillen zijn alweer druk bezig met de voorbereidingen voor het kamp van dit jaar! Het wordt vast weer een geweldige happening.

De accommodaties voor het pupillenkamp zijn dit jaar:

Voor de D-tjes (14 t/m 16 juli):
Groepsaccommodatie De Christinahoeve
De Leemkule
Leemkuilen 6
8051 PW Hattem.

Voor de 'E-tjes' (30 juni t/m 2 juli)
Groepsverblijf De Riethoeve
Paasloregeel 45
8338 SV Willemsoord.

Tijdig betalen

Wij willen iedereen erop wijzen dat we een nieuwe regeling afspreken over de betaling van het kamp. Wij worden hiertoe gedwongen door negatieve ervaringen van het afgelopen jaar. De afspraak is: als de bijdrage voor het kamp op 1 mei 2006 niet op onze rekening staat dan betekent dit dat een kind, ook al is het opgegeven, niet mee gaat.

Het rekeningnummer is bekend bij uw trainer/leider, maar volgt hier nogmaals: 3149.55.240 t.n.v. NVA commissie SVS onder vermelding van de naam van de speler en het nummer van zijn/haar team.

Vragen?

Voor vragen kunt u terecht bij uw trainer/leider of bij een van de mensen van de organisatie van het pupillenkamp. Telefoonnummers vindt u in het infoboekje van SV Schalkhaar, dat elk lid aan het begin van het seizoen heeft ontvangen.

Namens de organisatie pupillenkamp,
Mariëtte Tuinenga, Gerrit Penning, Bas Mentink, Johan Smit

Sport ontbijt F en E pupillen 2006

3e team: ultieme combinatie van plezier en prestatie

De voorbereiding van het derde elftal was allesbehalve soepeltjes te noemen. Niet iedereen was van de partij, door uiteenlopende omstandigheden. Voor beginnend trainer Arno Haarman was het geen makkelijk begin. De oefenwedstrijden verliepen wel redelijk met wat overwinninkjes her en der. Of we in de competitie mee konden moest nog maar blijken...

We begonnen zeer wisselvallig aan het seizoen. De eerste wedstrijd bij DAVO werd net gewonnen, daarna gingen we thuis onderuit tegen een veel sterker RDC. Vervolgens wonnen we dik tegen een zeer zwak Sallandia. De vierde wedstrijd verloren we uit bij Lettele, terwijl we de Lettelenaren van het welbekende kastje naar de muur stuurden. Het was dus allemaal zeer wisselvallig.

Daarna is het eigenlijk alleen maar beter gegaan. Iedereen vond zijn plekje min of meer. We wonnen drie keer van teams die boven ons stonden op de ranglijst. Daardoor maakten we een sprong naar de tweede plaats en konden we zelfs op de eerste plaats komen als we thuis zouden winnen van Diepenveen. Dit gebeurde helaas niet. We pakten daarna de draad wel weer op, met drie overwinningen als gevolg. Daardoor staan we nu tweede, waarbij gezegd moet worden dat de top heel dicht bij elkaar staat.

Zwabberschoten

Voor degenen die het derde niet kennen, zal ik ze eventjes voorstellen. De verdediging is de minst gepasseerde van de competitie en geeft ook zelden wat weg. Deze bestaat uit: onze doelman Bon, die met uitzondering van enkele BonBonnetjes, ik mag wel zeggen, zeer verdienstelijk aan het keepen is. Rechtsback Mies is bijna topscorer met die verschrikkelijke zwabberschoten van 'm. Centraal achterin staan Snavel en Timo, daar zeg ik maar niks over... Links houdt Stemferd het ook goed tegen, met af en toe een lekker stevig 'duel'. Als verdedigende middenvelders waren Nol en Skippy zeer goed en nuttig. Helaas heeft Skippy ons verlaten, omdat hij teruggekeerd is naar zijn thuisland, Australië. Sindsdien neemt onze lekkerste jongen van het team, Joost Arendsen, zijn plaats over. Alleen weet hij nog niet dat fysiek contact is toegestaan bij voetbal. De overige middenvelders, Jon en Sleepie, worden ernstig gemist. Vooral Dennis (Sleepie) liet een goede indruk achter de eerste weken. In de aanval loopt het ook steeds beter. Links maakt Thijs zijn stijlvolle acties, hoewel hij af en toe hetzelfde probleem heeft als Joost. In het midden is Shota, die het kappen en draaien heeft uitgevonden, enorm belangrijk als balvast spits. Rechts is Roy van de Berg erg doelgericht. De laatste wedstrijd tegen TK 2 (zonder Solly) stelde hij zich alleen een beetje aan na een kleine botsing met de vriendelijke tegenstander, haha... Ook Tuin is na twee jaar blessureleed weer fit, wat nog iets moois kan worden als hij het ritme weer te pakken heeft.

Bummie

Laat ik ook onze grens / supersub Bummie niet vergeten. Zijn inbreng voor de sfeer is onvergetelijk. Hij zou alleen meer minuten binnen de lijnen willen meepakken. Tot slot wil ik ook de leiding, Arno en Willie-wel-of-willie-niet? bedanken. Arno in verband met zijn prestatie als eerstejaarstrainer, en Willie omdat hij alles altijd tiptop in orde heeft.

Na de wedstrijden is het derde altijd goed vertegenwoordigd. Rest mij nog iedereen die inmiddels heeft meegedaan met het derde (Issel en Maas jr.) te bedanken voor hun inzet. En geblesseerden, als jullie nou nog even fit worden, dan kunnen we misschien ook nog kampioen worden. Het belooft een mooie tweede seizoenshelft te worden!

Begrijpt u de bijnamen niet? Kom dan gerust een keertje kijken op zondag, dan leert u ze vanzelf!

Michiel Verkerk (Snavel)

Het eerste elftal, troosteloos onderaan, wat nu?

Het eerste elftal staat na een half seizoen troosteloos onderaan in de tweede klasse. Goal-redacteur Gerard Hofsteede sprak met drie direct betrokkenen. Hoe nu verder met het eerste?

Trainer Arjen Bredewolt:

'Nog geen goede balans tussen jonge en oudere spelers'

SV Schalkhaar heeft het contract met haar huidige hoofdtrainer Arjen Bredewolt met één seizoen verlengd, met aansluitend een optie voor nog één seizoen (tot 1 juli 2008). Ondanks de lage positie van het eerste elftal, is er sprake van een groot wederzijds vertrouwen, waarbij Bredewolt volop mogelijkheden ziet met de huidige jonge spelersgroep. Goal sprak met de hoofdtrainer.

'Het grote verloop vorig seizoen van een groot aantal basisspelers is een belangrijke oorzaak, maar ook het feit dat er nu te weinig spelers in de leeftijdscategorie van 23 -29 jaar zijn. Daardoor kon het vertrek van die basisspelers niet worden opvangen. Er zijn nu nog drie spelers over van vorig seizoen.

'De jonge spelers hebben nu nog niet allemaal de kwaliteit om in de tweede klasse mee te komen. Als je dan tachtig minuten achter de bal aan moet lopen, omdat je een betere tegenstander treft, vallen er vaak fouten in de laatste fase van de wedstrijd. Men vergeet dan wel eens dat je weliswaar de wedstrijd verliest, maar dat er door de ploeg keihard gewerkt is. Daarom ben ik nu ook bezig om het kwaliteitsniveau van de jonge spelers omhoog te brengen.

Discipline

'Je kunt echter niet altijd doen met jonge spelers wat je zou willen doen. Daar moet je met beleid mee omgaan. Het werkt niet meer zo als vroeger. Daar bedoel ik mee dat de jeugd niet alles blindelings accepteert. Voor wat betreft de discipline die door Niek wordt aangehaald, kan ik me wel wat voorstellen. Dit heeft voornamelijk te maken met het aantal jonge spelers: er is geen sprake van een goede balans tussen jonge en oudere spelers. Daardoor is er ook te weinig correctie vanuit de groep. Belangrijk is dat de jonge spelers zich afvragen of ze wel voldoende van zichzelf eisen. Hoe ga je om met de zaterdagavond? Met andere woorden: hoe ga je om met de wedstrijdvoorbereiding? Met dit proces ben ik bezig. Hierover is met de spelersgroep en met de spelers individueel over gesproken. De jonge groep heeft sturing nodig. Maar je kunt in de functie van trainer niet als een olifant in een porseleinkast tekeer gaan.'

Bouwen

'De rest van het seizoen zal ook niet makkelijk worden. Als resultaten achterblijven, en dat is reëel gezien de huidige stand van zaken, geeft dit natuurlijk spanningen. Maar hier moet je met z'n allen uitkomen. Belangrijk is dat deze groep bij elkaar blijft. Aangevuld met een aantal talenten uit de A1 kun je verder gaan bouwen. Je hebt er dan meer aan om in de derde klasse te gaan bouwen, dan dat je volgend jaar met een nog jongere groep nog minder punten haalt in de tweede klasse.'

Keeper Niek Hegteler:

'De mentaliteit van de spelers moet drastisch veranderen'

Keeper Niek Hegteler van het eerste ziet nog mogelijkheden om degradatie te voorkomen. Er moeten in zijn ogen dan wel een aantal zaken veranderen. Niek geeft eerlijk zijn mening in dit interview, en benadrukt vooraf dat de kritiek opbouwend bedoeld is.

Hoe heb je het afgelopen jaar ervaren?

'Voor de zomerstop hebben we ons weten te handhaven in de tweede klasse. Ik heb daar zelf een goede bijdrage aan geleverd. Na de zomerstop is er het een en ander veranderd. Veel van de 'oude spelers' hebben de (veld-)voetbalschoenen aan de wilgen gehangen en daar is jong elan voor terug gekomen. Dit betekent dat ik nu een van de oudere spelers ben. Ik probeer dan ook om mijn ervaring over te brengen op de jonge spelers. Het keepen gaat erg goed. Alleen hebben we te weinig punten gepakt, waardoor er toch niet zo'n goed gevoel overheerst.'

Wat is volgens jou de oorzaak van de lage klassering?

'Zoals ik hierboven al heb verteld, hebben er veel veranderingen plaatsgevonden in het eerste elftal. Naar nu blijkt, is het toch onmogelijk om het vertrek van ervaren spelers op te vangen met jonge spelers. De jonge jongens presteren naar hun vermogen, al moet ik wel zeggen dat er bij verscheidene spelers nog veel meer in zit.'

Wat moet er gebeuren om niet te degraderen?

'Allereerst zal de mentaliteit van de spelers drastisch moeten veranderen. We staan laatste, alleen daar merk je nog niet zoveel van. Ik denk dat iedereen wel wil, maar dat het er gewoon nog niet uitkomt. Dit kan veranderen door er met z'n allen keihard tegenaan te gaan, zowel tijdens de training als in de wedstrijden. We moeten ervoor zorgen dat er een elftal staat dat voor elkaar wil knokken en tot het uiterste zal gaan om degradatie te voorkomen. Ik denk dat dat het allerbelangrijkste is. Verder zal iedereen bij zichzelf te rade moeten gaan: heb je echt alles gedaan wat in je mogelijkheden ligt tijdens de eerste seizoenshelft? Ook zal er duidelijkheid moeten komen over de opstelling en de invulling daarvan. Hiermee bedoel ik dat er op vaste posities wordt gespeeld en dat er zo min mogelijk geschoven wordt met spelers op verschillende posities. Dit schept duidelijkheid en geeft spelers vertrouwen.'

Wie moet zaken oppakken/veranderen?

'Voor het grootste gedeelte zullen de spelers het zelf op moeten pakken. Ze zullen zich moeten realiseren wat het voetballen in het eerste elftal inhoudt. Voor wat betreft de opstelling en de invulling daarvan, dat zal de trainer op moeten pakken. Ook het bestuur/TC kan hier een kleine bijdrage aan leveren door voor wat randverschijnselen te zorgen. Bijvoorbeeld nieuwe ballen of een ballenhok dat verwarmd is of een pinnetje waarmee je de ballen fatsoenlijk op kunt pompen. Dit soort dingen zorgen voor kleine irritaties die mijns inziens makkelijk te voorkomen zijn.'

Is het terecht dat de trainer aanblijft?

'Ja, dat is terecht. Het is voor hem ook moeilijk om zo'n jonge groep te coachen en beter te maken. Al ben ik wel van mening dat de trainer een belangrijk aandeel kan hebben in het verbeteren van de instelling van sommige spelers, en het beleven van een wedstrijd. Van mij mag er wel wat eerder gestraft worden, ook al is dat soms moeilijk door de vele blessures die het eerste teisteren.'

Jacob Ensing, lid van de Technische commissie (TC) geeft aan dat de TC, ondanks de lage klassering, vertrouwen heeft in Arjen Bredewolt.

'Arjen ligt goed in de spelersgroep en heeft in onze ogen het vermogen om de jeugdige spelers beter te maken. Met zo'n grote groep jonge spelers is het niet reëel te verwachten dat ze nu al veel verder in de tweede klasse kunnen groeien. Ik heb veel respect voor de spelers van het eerste omdat ze er naar hun mogelijkheden veel uithalen. Je moet in ogenschouw nemen dat er van de selectie van zeventien spelers er circa veertien spelers in het eerste passen. Ik ben het eens met de voorzitter, die in zijn nieuwjaarstoespraak sprak over het werken met deze jonge spelers als het slijpen van een diamant.'

Hoe zou jij de problemen oppakken op tactisch- en technisch gebied?

'Het onderstaande is puur zoals ik het zelf zou doen! Tactisch gezien zou ik met een 4-3-2-1 systeem gaan spelen. Hierdoor leg je het accent op het defensieve en zul je voorin moeten proberen een bal erin te leggen.

Technisch gezien zou ik veel trainen op aanvalsvormen en op de manier van aanspelen van de spitsen. Ook op het vinden van een manier om de spitsen de bal langer vast te laten houden, waardoor je op het middenveld meer aan voetballen toekomt. Ook zou ik op de trainingen meer discipline vragen.'

Zijn de problemen met dit spelersmateriaal op te lossen?

'Misschien is het verstandig om wat ervaren jongens er bij te halen, zodat zij hun ervaringen aan de jonge spelers over kunnen dragen en op die manier voor balans in het elftal te zorgen. Met hun ervaring kunnen ze de jonge spelers verder helpen zich te ontwikkelen en kunnen ze Schalkhaar helpen in de tweede klasse te blijven.'

Jacob Ensing: 'Als TC zijn wij bezig om een aantal oudere spelers proberen te prikkelen om weer bij de selectie te komen voetballen. Hierdoor zou er een betere balans tussen jong en oud komen. Let wel: Schalkhaar vindt het geen schande om in de derde klasse te spelen, maar een vereniging als Schalkhaar hoort uiteindelijk wel in de tweede klasse thuis.'

Gerard Hofsteede

Inkoppertje

Rafael van der Kaart...

Wie speelt kan schoppen verwachten.

door Eric Janse

Bericht uit Teheran

SV Schalkhaar-lid en vrijwilliger Sander Steenbruggen vertrok half september met Herbert Nijhof voor een reis naar Australië. Via de Goal houdt hij ons op de hoogte.

1 december 2005

De komende drie weken maken we een reis door Iran. Ik verbaas me elke dag over de gastvrijheid van de Iraniers. Het is een schitterend land met veel verschillende landschappen. Net over de grens is het koud en rijden we door de verse sneeuw op tweeduizend meter hoogte. Iets verderop aan de kust van de Kaspische Zee is het aangenaam met 20 graden Celsius. Wij vermaken ons prima en het blijft fantastisch om de landschappen langzaam te zien veranderen.

Terug?

De voorspelling van Jan Willem Leemkuil van 't vierde en het huidige zesde elftal dat ik in december 2005 weer terug zou zijn, klopt helaas niet. De auto doet het voorspoedig en zoals het een goede oude Landrover betaamt, heeft die veel onderhoud nodig. Over een dag of drie gaan we de woestijn door en we hopen dan de visa hier ter plekke te kunnen verlengen, zodat we de kerst in de woestijn mee gaan maken. De planning is om een paar weken in Pakistan te blijven en in de februari maand door India te kruisen en Nepal te gaan bezoeken. We liggen weer helemaal op schema, ondanks de maand stilstand door een kapotte motor in Bulgarije.

We gaan in tegenstelling tot wat ik dacht dus de warmte in op dit moment. Ik heb goede hoop dat we nog een deel van de Karakoram Highway in het noorden van Pakistan kunnen zien, als het weer ons niet tegen gaat zitten en de bergpas niet is ondergesneeuwd. Er is echter nog een lange weg te gaan. Ik hoop voordat we daar zijn, weer iets van me te laten horen.

Ik hoor goede berichten van Sinterklaas en zijn actie voor het nieuwe complex en ben daar erg blij mee. Ik had me erop verheugd na bijna drie maanden de laatste Goals te kunnen lezen op internet, maar helaas zijn de internetfilters van deze landen als Turkije en Iran zo sterk dat ze de laatste Goals tegenhouden. Of zijn ze misschien gewoonweg nog niet op internet geplaatst? Ik ben erg benieuwd hoe het met het cluppie gaat in Schalkhaar.

Deze bijdrage van Sander Steenbruggen kon wegens ruimtegebrek niet worden geplaatst in het decembernummer van Goal. Vandaar deze maand twee reisverslagen van Sander. Het volgende vindt u op pagina 24/25

Sander Steenbruggen
www.dutchglobetrotters.nl

Column Futsal op kunstgras?

Wie het woord Futsal heeft bedacht –als je al over ‘denken’ mag spreken- moet met onmiddellijke ingang een inburgeringscursus volgen en aansluitend ter boetedoening een jaar lang rondhuppelen als vertegenwoordiger in de meest onwelriekende voetzalf die onze lieve heer of een van zijn concurrenten hier op aarde heeft toegelaten...

Zaalvoetbal, daar hebben we het over. Zelf speelde ik het een aantal jaren. Het is niet het echte voetbal. Zeg maar een vervangingsmiddel, wat chiquer uitgedrukt een surrogaat. Het is voetbal zonder buitenlucht en buitenspel. Zonder zon, wind, hagel en regen. Zonder noppen onder de schoenen. Zonder sliding en lijfelijk contact. Maar, oh mijn lieve hemel, met de opgehoopte zweetlucht van je voorgangers, de kale muren van een gesloten inrichting, een wirwar van lijnen en met, niet te vergeten, handbaldoelen om voetballend te scoren. Kortom, futsal dus, een spel zonder echte ballen. Daar doen de verwoede pogingen van Futsal 4 om ons warm te schrijven voor dit spelletje niets aan af.

Toch is er wel toekomst voor de heren van 4. Hoe? Eenvoudigweg door van de kunststof sporthalvloer te verkassen naar het wat beter ogende kunstgras buiten. Ook niet echt, ik weet het, maar toch wat dichterbij de werkelijkheid. Het bestuur van Schalkhaar wil toch zo graag een extra kunstgrasveld? Nou, wat is dan een beter argument voor de komst van zo'n veld dan dat het al bij voorbaat kan worden volgeboekt met wedstrijden van de zaalcompetitie. Het hoeft, als geld en/of ruimte ontbreken, niet eens een heel veld te zijn. Een halfje is genoeg om de zaalvoetbalhonger te stil-

len. Bouwlampen er omheen en klaar is Kees. Voor veel voetballers die het hele veld niet meer kunnen belopen, is het meteen een goede aanleiding om over te stappen naar het ‘halve velden voetbal’ (daar moet nog even een mooi woord voor worden gevonden). Teams van acht, negen spelers lijkt me dan voldoende. Voordeel ten opzichte van de zaal is dat de overlopers betrokken blijven bij de club; ze spelen dan immers op hetzelfde complex.

Voetballers van Futsal 4, laat bij de eerstvolgende ‘teamschotel van Bolle en Ramon’ de, naar ik aanneem, volop aanwezige creativiteit de vrije loop. Ik ben benieuwd of jullie nog altijd van die resultaatvoetballers zijn...

Nog even dit.

Mooi dat de trainer van het eerste in elk geval nog een jaar blijft. Ik ken Arjen amper, maar een eerste indruk blijft nu eenmaal hangen. Een sympathieke, beschaafde trainer voor wie, lijkt mij, een speler nog wat extra door het vuur gaat en (deels) zijn zaterdagavond/nacht wil opofferen. We zullen zien.

En tot besluit.

Tussen 50.000 Feijenoorders en een PSV'er ingeklemd miste ik tweede kerstdag Barry van Galen bij AZ. Gestraft omdat hij iemand iets te uitbundig toeknikte. Een veld zonder Van Galen is als een begraafplaats.

Chris Tijhaar

Eerste nieuwjaarsreceptie van gefuseerd SVS

Vertrouwd, maar toch ook anders, zo was de binnenkomst bij de nieuwjaarsreceptie van onze vereniging. Vertrouwd, omdat penningmeester Nol van Luit onder het uitspreken van de beste wensen de consumptiebonnen uitdeelde. Anders, omdat naast voorzitter Ben de Fooij en Peter Visser ook Caroline van Ark in het bestuurlijke rijtje stond, als ver-
tegenwoordiger van de afdeling handbal.

De opkomst was zonder meer goed te noemen. Een paar verdwaalde schalen oliebollen stonden nog op tafel en onder het genot van een hapje en de nodige drankjes was er volop gelegenheid elkaar alle goeds toe te wensen.

Rond vier uur pakte voorzitter Ben de Fooij de microfoon om zijn nieuwjaarstoespraak te houden. Hij betitelde 2005 als een voorbereidingsjaar om in 2006 te gaan oogsten.

Hoogte- en dieptepunten passeerden de revue. De vereniging moest in het afgelopen jaar afscheid nemen van leden en ook naasten van leden. Op die momenten liet de club zich ook van zijn goede kant zien door het geven van veel steun.

2005 was ook het jaar van het 60-jarig jubileum. Ben kenmerkte de fusie met de handbal, weer terug op het oude nest, als hoogtepunt.

De vereniging telt inmiddels meer dan 1100 leden en grenzen worden bereikt. De voorzitter sprak zijn zorgen uit over de toenemende verruwing, zowel binnen als buiten het veld. Uit een aantal ernstige incidenten blijkt dat dit maatschappelijke verschijnsel ook SV Schalkhaar niet voorbij gaat. Het bestuur zal niet schromen harde maatregelen te nemen, indien dat noodzakelijk is.

Op sportief vlak beoordeelde Ben de Fooij de prestaties van de vereniging in de eerste seizoenshelft als redelijk. De prestaties van de eerste voetbalselectie zijn nog uitgebleven, maar het vertrouwen in de zeer jonge selectie is groot, vooral als het team bij elkaar blijft.

Over het nieuwe complex meldde de voorzitter dat er overeenstemming met de gemeente is over het ontwerp. Of er een tweede kunstgrasveld komt, is nog wel de vraag. Afhankelijk van de lopende bezwaarprocedure is er de hoop dat er voor 1 maart met de aanleg van het eerste veld kan worden gestart.

Jubilarissen

Het is inmiddels traditie om tijdens de nieuwjaarsreceptie de jubilarissen van de vereniging te huldigen. Eerst waren er mooie woorden voor Piet de Lange (links op de foto) en Bart Huis in 't Veld. Beide heren zijn al 60 jaar lid en konden bij het jubileum van de vereniging, toen de andere 60-jarige jubilarissen gehuldigd werden, niet aanwezig zijn.

In de categorie '40 jaar lid' zijn het Henk ten Bulte (links op de foto) en Stef Tijhaar die naar voren worden geroepen. Beide heren hebben hun verdiensten voor de club, waarbij de staat van dienst van Stef natuurlijk enorm is.

Op weg naar die 40 jaren zijn de 25-jarige jubilarissen Tom Achtereekte, Joost Beltman, John de Lange, Gerco Morsink en Edwin Wichink waren aanwezig om hun attentie in ontvangst te nemen. Jubilaris René Veneboer kon helaas niet verschijnen.

Van links naar rechts: Joost Beltman, John de Lange, Edwin Wichink, Tom Achtereekte en Gerco Morsink.

Extra aandacht was er voor collega redactielid Jolanda Bergman. Zij is de eerste vrouwelijke 25-jarige jubilaris binnen de vereniging. Altijd actief binnen de handbal, sportief en ook op vrijwilligergebied haar steentje bijdragend, verdiende ook zij het applaus van de leden.

Paul Veldmate

A1 kampioen in de zaal

Prestigieus voetbal in de kerstvakantie

De doelstellingen van ieder selectieteam liggen vanzelfsprekend op het veld. Toch is het prestigieuze federatietoernooi een mooie extra. Het zaaltoernooi, al jaren afgewerkt in sporthal 'De Zandweerd', trekt ieder jaar tijdens de feestdagen vele bezoekers die voor een halve euro kunnen genieten van een mooie voetbalmiddag. Het toernooi is opgedeeld in vijf categorieën (senioren mannen en vrouwen, A-, B- en C-jeugd) die op één gezamenlijke finaledag strijden om de verschillende titels. In de dagen voorafgaand werden de nodige kwalificatierondes al afgewerkt.

Ook door de junioren van Schalkhaar A1 werd het toernooi als zodanig serieus beschouwd, dat de eerste plaats het doel was. In een groep, die al direct als de 'Poule des Doods' werd gebombardeerd, waren Helios, Davo en Kon. UD de eerste tegenstanders die uit de weg geruimd zouden moeten worden.

Fitter

De eerste wedstrijd, op papier finalewaardig, strijden de twee hoofdklassers uit deze groep om de eerste punten. Omdat Schalkhaar veel fitter oogt wordt Helios aan alle kanten afgebluft en met een duidelijke 4-1 nederlaag terug naar de kleedkamer gestuurd.

De kop is er succesvol af, nog twee overwinningen en de halve finale is alweer bereikt. Hiervoor zullen in de tweede wedstrijd de straatvoetballertjes van Davo weggetikt moeten worden. De weerstand is in de beginfase flink, toch komt het kwalitatief sterkere Schalkhaar in een paar minuten tijd op een ruime voorsprong, wedstrijd gespeeld en door overige uitslagen is een plaats in de volgende ronde al bereikt.

De laatste poulewedstrijd is een barslechte vertoning van de zwart-witten. Een minimale overwinning op het laaggeklasseerde Kon. UD, maar hier maalt niemand om. Behalve trainer Marcel Emmink, die de volgende rondes ook niet meer komt opdagen en zijn frustraties probeert achter te laten in het zonnige noorden van het land.

Overige kampioenen

Mannen	: Gazelle
Vrouwen	: CJV'ers
B-jeugd	: Helios
C-jeugd	: Kon. UD

Spektakel

De halve finaleronde (met Colmschate, Turkse Kracht, Overwetering en Davo als tegenstanders) kent veel spektakel. Eigenlijk is goed voetbal het enige dat ontbreekt op deze koude wintermiddag. Hoogstandjes, kaarten, spanning en sensatie; we zien het allemaal. Alleen blijft het lastig een stuitbal effectief de zaal rond te laten gaan, waardoor we slechts bij vlagen het heilige combinatievoetbal kunnen bewonderen. Ook Schalkhaar lukt het slechts in zijn openingswedstrijd een puike partij af te leveren. Met een overtuigende 4-1 overwinning zijn de Olstenaren even helemaal het spoor bijster. In de resterende drie wedstrijden lijkt Schalkhaar met zijn gedachten al bij de smakelijke olieballen en appel-flappen te zitten. Met enig geluk plaatsten ze zich alsnog voor de finale. Met als tegenstander wie anders dan Turkse Kracht.

Of toch niet Turkse Kracht? Het team wordt gediskwalificeerd, want ze hebben spelers opgesteld die de leeftijds grens al hebben overschreden. Leren sommigen het dan nooit... Aangezien Colmschate als nummer drie in de poule eindigt, worden zij alsnog gevraagd zich te melden op de finaledag.

Knallen

Een wedstrijd van slechts vijftien minuten, gespeeld tussen de wedstrijden van de senioren die bezig zijn met hun finalepoule. Vijftien minuten knallen, ondanks de vermoeidheid bij de spelers die eerder

op de middag hun oefencampagne al waren begonnen. Wanneer we bijna op de helft van het duel zitten, komt Colmschate verassend op voorsprong. 'De kanaries' graven zich na de openingsgoal nog verder in, aan Schalkhaar de taak een gaatje te vinden. Moeilijk, slechts Ozan lukt het met een fantastisch schot uit de draai de touwen te vinden. Eindstand 1-1, penalty's. Of anders gezegd; wie van de twee keepers zal worden gekroond tot held? Jeroen Maas is de gelukkige en helpt Schalkhaar met twee gestopte strafschoppen en één zelf bekroonde naar de titel. Schalkhaar A1 kampioen in de zaal. Nu nog op het veld. Of is dat te hoog gegrepen?

Rik Ellenbroek

WK Voetbalpool 2006

Voorspel de juiste uitslagen en kroon uzelf tot voetbalgoeroe!

Op 9 juni 2006 trapt gastland Duitsland in München af tegen Costa Rica tijdens het Wereldkampioenschap Voetbal 2006. Exact een maand later weten we welk land zich wereldkampioen mag noemen. Op 9 juli wordt immers de finale in Berlijn gespeeld.

Nederland is van de partij! Op 11 juni treedt Oranje aan tegen Servië Montenegro. Op 16 juni wacht tegenstander Ivoorkust en last but not least staat op 21 juni de 'kraker' tegen Argentinië op het programma. Nederland speelt haar poolwedstrijden achtereen volgens in Leipzig, Stuttgart en Frankfurt.

Je merkt: de voetbalcoorts begint al langzaam op te lopen. Geslaagde en minder geslaagde Oranjeartikelen (denk aan de voetbalhelm) verschijnen op de markt, waarop iedereen een graantje van de voetbalgekte probeert mee te pikken.

Evenals voorgaande kampioenschappen zal bij SV Schalkhaar opnieuw de strijd worden aangegaan om de trofee 'Wie is de beste voetbalkenner van Schalkhaar e.o.'. Binnen afzienbare termijn worden de WK-Pool formulieren weer aangeboden. Voorspel de juiste uitslagen, winnaars, topscoorders etc. en kroon u zelf tot voetbalgoeroe van SV Schalkhaar!

Deelname aan de WK voetbalpool 2006 is niet gratis. Informatie over de kosten volgt in de volgende uitgave van GOAL, evenals over de te winnen prijzen, deelnamemogelijkheden etc. Een deel van de inkomsten wordt beschikbaar gesteld aan de realisatie van de nieuwe sportaccommodatie. Dus eigenlijk wint u altijd!

Wordt vervolgd!

Door Wim Groot Koerkamp
Namens Werkgroep Acties

Op het eerste gezicht

In elk nummer van de Goal stellen we enkele spelers voor uit het eerste elftal. Dit keer: Niek Hegteler, Roberto Tuinstra en Mike van Dijk.

Niek Hegteler

Leeftijd/geboortjaar : 24/1980
Woonplaats : Raalte
Geboren in : Raalte
Vriendin : Wendy

Speelt bij SV Schalkhaar 1 sinds : seizoen 2003/2004
Voorkeurspositie in veld : keeper
Rechtsbenig/linksbenig : rechtsbenig
Hoe lang speel je al bij SV Schalkhaar : dit is het derde seizoen.
Vorige clubs : Rohda Raalte
Laatste club of elftal vóór Schalkhaar 1 : Rohda Raalte
Welke KNVB klassen (1e elftal) heb je gespeeld : eerste klasse
Ambities voetbal : zo hoog mogelijk eindigen.
Beroep/studie : medewerker infrastructurale werken bij
Gemeente Hof van Twente
Ambities maatschappelijk : proberen door te groeien, waarheen, nog niet bekend

Roberto Tuinstra

Leeftijd/geboortjaar : 31/1973
Woonplaats : Deventer
Geboren in : Deventer
Getrouwd : met Brenda, twee kinderen, derde op komst.

Speelt bij selectie SV Schalkhaar sinds : dit seizoen.
Voorkeurspositie in veld : middenveld
Rechtsbenig/linksbenig : tweebenig
Hoe lang speel je al bij SV Schalkhaar : 1e jaar
Vorige clubs : De Graafschap, ROHDA Raalte, Apeldoornse Boys, vv Rheden, Robur et Velocitas
Laatste club of elftal vóór Schalkhaar 1 : ROHDA Raalte
Welke KNVB klassen (1e elftal) heb je gespeeld : Betaald voetbal, Hoofdklasse, 1e klasse
Ambities voetbal : met deze jeugdige selectie het maximale er uit halen
Beroep/studie : TPG Post en trainer bij SV Schalkhaar
Ambities maatschappelijk : in de toekomst wil ik iets in het betaald voetbal gaan doen

Mike van Dijk

Leeftijd/geboortjaar : 28/1977
Woonplaats : Deventer
Geboren in : Deventer
Getrouwd met/vriendin : vriendin

Speler bij SV Schalkhaar 1 sinds : vijf seizoenen
Huidige positie : rechtsback
Voorkeurspositie in veld : rechts midden
Rechtsbenig/linksbenig : rechtsbenig
Hoe lang speel je al bij SV Schalkhaar : zes jaar
Vorige clubs : Daventria
Laatste club of elftal vóór SV Schalkhaar 1 : Daventria
Welke KNVB klassen (1e elftal) heb je gespeeld : 3e, 2e en 1e
Ambities voetbal : niet degraderen
Beroep/studie : stoffeerder
Ambities maatschappelijk : lekker blijven stofferen.

Succesvolle klaverjasmarathon 'nieuwe stijl'

Jarenlang organiseerden Anton Swartjes en Jan Brinkman aan het einde van het jaar een klaverjasmarathon georganiseerd. Een ontmoeting met veelal tachtig of meer deelnemers.

Beide heren gaven vorig jaar te kennen, het na tien jaar voor gezien te houden, waardoor deze traditionele kaartontmoeting verloren dreigde te gaan. Na enig aarzelen besloten Berend-Jan van Triest, Diny Evers en ondergetekende de sprong in het diepe te wagen, en de organisatie over te nemen. Zij het op meer bescheiden schaal, en met hantering van een andere formule.

Ook de dames 'jokeraars' konden weer deelnemen aan dit gebeuren. Uiteindelijk mochten we 28 december 44 klaverjas-enthousiastelingen begroeten en 12 dames jokeraars.

Er waren zeer interessante prijzen te verdienen, die deels beschikbaar waren gesteld door onze sponsors, zoals Rookes Rietman, Plusmarkt, de Bottelier Swartjes, Kapsalon Jeannet en het inmiddels overbekende Wokrestaurant Wok Plaza. Terwijl daarnaast Joop Versteegge ons met een leuke inbreng een helpende hand toestak, en de firma Welling ons met een kalkoen, kippetje en rollades verraste.

Wij zijn ervan overtuigd dat ook andere winkeliers in Schalkhaar ons hadden willen helpen, maar wij hebben ze niet benaderd, mede omdat onze eerste aanzet was om het kleinschalig te houden. Uiteraard zijn wij onze sponsors bijzonder erkentelijk.

Terugblikkend kunnen we stellen dat het bijzonder gezellig en geslaagd was, mede door de hulp van onder anderen Paul Krechting, Bobby achter de bar, Greet van Triest in de keuken en Marijke die via de laptop de stand keurig bijhield.

De lunch (broodjes, soep en gehaktbal) bleek een goede keuze, terwijl de scheidsrechtersvereniging ons nog verraste met een heerlijke oliebol. Ook de prijzen werden zeer gewaardeerd. De wisselbeker bleef ook dit jaar in handen van de heer Jansen, die iedereen weer de baas bleek, en met succes zijn attribuut verdedigde. De basis voor het vervolg van deze marathon is gelegd!

Hans Geijzen

Vrijwilliger, ik wel!

Wie zijn de vrijwilligers bij SV Schalkhaar, en wat doen ze zoal? In deze rubriek spreekt Goal-redacteur Paul Veldmate elke maand met een willekeurig gekozen vrijwilliger. Deze maand: Martijn van Leest (29), voorzitter commissie materialen.

Sportieve loopbaan

Ik ontmoet Martijn in de kantine en vraag hem naar zijn eigen sportieve loopbaan tot nu toe. 'Als vijfjarige jongen ben ik gaan voetballen bij Helios. Op mijn elfde ging ik in verband met een verhuizing over naar Go Ahead en ik heb daar tot mijn 21e gespeeld. Via vrienden ben ik daarna bij SV Schalkhaar gekomen. Eerst ben ik gaan zaalvoetballen en sinds twee jaar speel ik ook weer op het veld. Ik speel nu in het 8e. Daarnaast ben ik, tot vorig jaar, vijf seizoenen leider geweest van lagere C- en B-elftallen.'

Terwijl hij bijna vergeet dat hij ook nog keeperstrainer is, komt naar voren dat Martijn een grote interesse aan de dag legt voor het fluiten: 'Ik was drie jaar clubscheidsrechter voor de jeugd van Schalkhaar en fluit nu voor de KNVB op zaterdag bij de jeugd. Ook ben ik lid van de Deventer Scheidsrechtersvereniging.'

Commissie materialen

De aanleiding van dit interview was echter in te gaan op zijn functie in de commissie materialen. Martijn legt uit: 'Ik doe dit werk samen met Sylvia Rensink en Thea Nusmeier. Zelf doe ik echter vooral de coördinerende taken. Bij de materialen zijn er drie hoofdlijnen te onderscheiden:

De kledinglijn, dus alles waar de teams in voetballen en de tassen rekenen we ook mee;

De sponsorkleding, de kleding die via sponsors verkregen wordt;

De voetbalgerelateerde materialen, we praten dan over ballen, hesjes en dergelijke.

Terwijl mijn collega-commissieleden zich meer met de praktische uitvoering bezighouden, liggen er voor mij taken als de inkoop, voorraadbeheer, contacten met de leveranciers en de drukker.'

Tijdsinvestering

Op mijn vraag hoeveel tijd er wel niet in gaat zitten, vervolgt Martijn: 'Ik loop vaak op de club en ben dan ook een makkelijk aanspreekpunt. Er zitten qua drukte echte pieken in het werk. Vooral in mei en juni zijn we erg druk. Dat kan wel oplopen tot 20 uur per week, omdat we dan moeten zorgen dat alles ingeleverd en geteld wordt. Ook bij aanvang van het seizoen, de tijd van de uitgifte van materialen, maken we meer uren dan normaal. De kleding doet drie jaar dienst. Ook dit seizoen is dus weer een voorbereidingsjaar. Er is een speciaal team gevormd, met bijvoorbeeld ook een specialist op het gebied van de calculatie van alle kosten, om voor volgend seizoen alles geregeld te krijgen.'

Nieuwe outfit

Natuurlijk vraag ik Martijn wat hij van het gekozen tenue vindt: 'Uiteindelijk zijn er drie ontwerpen uit de bus gekomen en ik moet zeggen dat ik ze alledrie zeer acceptabel vind. Wel had ik zelf een ander

shirt als eerste keuze. Maar ik ben zeer tevreden. Ik heb net het ontwerp gezien met de laatste kleine aanpassingen en het gaat er fantastisch uitzien.'

Frustratie

De 29-jarige Deventenaar vertelt dat hij eigenlijk min of meer toevallig in deze functie is gerold. Ik heb het drieënehalf jaar geleden overgenomen van Björn Harleman. Ik was bijgesprongen bij het uitdelen van alle spullen en ben toen gevraagd wat meer te gaan doen. Ik had er toen de tijd voor en het leek me interessant er wat van te maken.'

Martijn geeft aan veel energie in zijn functie te stoppen, maar laat tegelijkertijd blijken wat minder hard te lopen dan in zijn eerste jaren. Enige frustratie lijkt daar debet aan: 'Dat klopt ook wel,' geeft hij toe. 'In de vereniging waardeert het merendeel van de mensen wat we doen. Toch zijn er helaas ook mensen die de nodige op- en aanmerkingen hebben of onzorgvuldig met de spullen omgaan. Ballen raken kwijt en als ik dan als eerste op het trainingsveld kom en ik zie een ballennet (met bal) zomaar midden op het trainingsveld liggen, is dat toch erg jammer. Mensen lijken ook niet te beseffen wat het kost.'

Voldoening

Gelukkig haalt Martijn ook de nodige voldoening uit zijn werkzaamheden. 'Als mensen, die echt weten hoeveel werk het is, hun waardering uitspreken, doet je dat goed. En natuurlijk vind ik de uniformiteit

van de kleding, alle teams in dezelfde tenues prachtig om te zien. Dat geeft de club echt uitstraling. Wat ik ook erg plezierig vind, is het contact met zakenrelatie Buitink, onze leverancier. Ik loop daar graag naar binnen op z'n tijd.'

Verenigingsgevoel

Als laatste vraag ik Martijn of hij zelf nog iets kwijt wil. 'Sporters moeten zich ervan bewust zijn dat ze clubkleding dragen en sporten met spullen van de club. Als ze daar niet zorgvuldig mee omgaan, kost dat gewoon veel geld. Verder wil ik mensen oproepen om ook bij de commissie materialen hun steentje bij te dragen.

En wat ik ook nog graag kwijt wil, is dat SV Schalkhaar, van de verenigingen waar ik lid ben geweest, de meest sociale en fijne vereniging is. Er heerst hier een verenigingsgevoel en er is aandacht voor iedereen. Ik hoop nog lang lid te zijn.'

Paul Veldmate

Familieportret

Een vereniging is als een familie: iedereen kent elkaar in meer of mindere mate. Met de komst van de handbal binnen de vereniging SVS zijn er in een keer veel nieuwe leden bij gekomen. Dit seizoen gaat Goal op zoek naar mensen uit één familie die zowel bij handbal als voetbal actief zijn. Deze maand: Marieke en Niek Hegteler.

Naam : Marieke Hegteler
Geboortedatum : 14-01-1976
Woonplaats : Deventer
Beroep : productieplanner bij Droste in Vaassen
Familierelatie : zus van Niek en zusje Anja
Hobby's : handbal, squash, lezen en reizen
Favoriet gerecht : hutspot met verse worst

Wanneer ben je met handballen begonnen?

Op mijn zesde jaar.

Bij welke vereniging(en) heb je gespeeld?

Dijkoraad Kwiek uit Raalte en sinds vier jaar speel ik bij Schalkhaar.

Waarom heb je voor SV Schalkhaar gekozen?

Lekker dichtbij. Het dorpse karakter, leuke mensen en natuurlijk de fantastische speelstijl!

In welk team speel je momenteel?

Dames 1.

Ben je blessuregevoelig?

De laatste vijf jaar heb ik wel steeds terugkerende rugklachten, maar daar blijft het gelukkig bij.

Wat zijn je sterke punten bij handbal?

Verdedigen en druk op de verdediging van de tegenstander zetten. Helaas ontbreekt het mij aan sco- rend vermogen, maar daar wordt hard op getraind.

Wat is je leukste ervaring bij handbal?

Met Kwiek deelname aan de Nederlandse Kampioenschappen Veldhandbal in Zandvoort. Helaas waren we zo geïmponeerd door de tegenstanders, dat we er niets van bakten.

Met Schalkhaar de wedstrijd tegen Heeten dit seizoen. Door vele blessures waren we genoodzaakt in een compleet andere opstelling te spelen dan normaal. Maar door inzet en wilskracht en heel goede aanvulling vanuit de jeugd hebben we gewoon twee punten gepakt: gewonnen met 8-7.

Heb je een andere functie binnen de vereniging?

Ik coach zo veel mogelijk de Junioren A1, maar omdat we allebei op zondag spelen is dat niet altijd mogelijk. De wedstrijden waar ik niet bij kan zijn worden overgenomen door de trainer van de junioren, Martin Hafkamp. Verder maak ik deel uit van de sponsorafdeling.

Wat vind je het leuke aan training geven en coachen?

Martijn geeft de training, maar ik probeer wel zo veel mogelijk aanwezig te zijn. Het leuke aan het coachen is dat je ziet dat ze als team vooruit gaan. Zeker de laatste twee wedstrijden voor de kerst heb-

ben ze leuk handbal laten zien. Hopelijk zet zich dat de tweede helft van de competitie ook om in punten.

Je zit in de sponsorafdeling, vertel daar eens iets over.

Aangezien we één vereniging zijn, proberen we in zoveel mogelijk afdelingen zowel mensen met een voetbal- als een handbalachtergrond te hebben. Zo worden de belangen van beide behartigd en gaat de integratie ook veel sneller. Ik ben dan ook vanuit de afdeling handbal bij de sponsorafdeling aangeschoven. Ik houd me daar bezig met algemene zaken, zoals het schrijven van advertorials voor de Goal en het bijwonen van vergaderingen. Ook zit ik namens de sponsorafdeling en afdeling handbal in de projectgroep kledinglijn. Verder bewaak ik de jaarplanning. In de jaarplanning staan per maand de acties beschreven die wij in die maand moeten doen. Het gaat dan bijvoorbeeld om het verstrekken van sponsoroverzichten aan alle afdelingen en de mailing betreffende wijziging advertenties in de Goal. Ik zorg ervoor dat de mensen die verantwoordelijk zijn voor die acties ze ook in de bewuste maand uitvoeren.

Was het nodig om samen met de voetbal te gaan?

Nodig is een heel groot woord maar het heeft zeker zijn voordelen. Niet alleen organisatorisch, maar zo'n gemengd gezelschap is ook een stuk gezelliger dan alleen mannen of alleen vrouwen.

Hoe zie je de toekomst van omnivereniging SV Schalkhaar?

Zonnig. We krijgen een heel mooi nieuw complex en liggen midden in de nieuwbouwwijken van Deventer. Ik verwacht dan ook dat de komende jaren het ledental alleen maar zal stijgen. Daarbij zitten er veel handbaltalenten in de nieuwe generatie. Ik denk dan ook dat Schalkhaar over een aantal jaren weer bij de regionale top kan horen. Bij voetbal is men ook druk bezig om jeugd in te passen. Hopelijk handhaven ze zich dit seizoen en kunnen ook zij in de toekomst weer aansprekende successen boeken.

Naam : Niek Hegteler
Geboortedatum : 3 juli 1980
Woonplaats : Holten
Beroep : civieltechnisch medewerker bij de gemeente Hof van Twente in Markelo.
Familierelatie : broertje van Marieke en zus Anja
Hobby's : voetbal, computerspellen
Favoriet gerecht : pasta's

Wanneer ben je met voetballen begonnen?

Op mijn zesde jaar.

Bij welke vereniging(en) heb je gespeeld?

Rohda Raalte en Schalkhaar.

Waarom heb je voor SV Schalkhaar gekozen?

Ik speelde bij Rohda niet meer in het eerste en dat kon bij Schalkhaar wel. Ik wilde toch wel graag elke week voetballen, maar de trainer van Rohda gaf de voorkeur aan een keeper van 35 jaar... Verder is de sfeer bij Schalkhaar vergelijkbaar als die bij Rohda.

In welk team speel je momenteel?

In het eerste elftal van Schalkhaar, alweer voor het derde seizoen!

Ben je blessuregevoelig?

Niet supergevoelig, wel vaak last van kleine pijntjes en eens in de paar jaar moet ik een kijkoperatie aan de knie(en) ondergaan, meestal vanwege een blessure.

Wat zijn je sterke punten bij voetbal?

Het coachen, meevoetballen en ballen buiten de 16 onderscheppen.

Wat is je leukste ervaring bij de voetbal?

Het kampioenschap met de B1 bij Rohda, dat was een erg leuk elftal en mijn debuut in een eerste juniorenelftal bij Rohda.

Heb je een andere functie binnen de vereniging?

Sinds november geef ik keeperstraining aan de keepers van de D3, D4 en D5.

Wat vind je het leuke aan training geven?

Ik probeer de jongens te leren wat ik ook geleerd heb, en het leuke is om dat na verloop van tijd terug te zien.

Het 1e doet het dit seizoen nog niet zo best, is daar een verklaring voor?

Ze hebben gewoon een waardeloze keeper. Nee, geintje... we komen ervaring tekort en hebben pech dat de ballen er gewoon niet in gaan. We hebben een aantal kansloze nederlagen geleden, maar verder hebben we altijd goed partij kunnen bieden en telkens nipt verloren. Het zit er wel in, maar die doelpunten moeten gaan vallen.

Was het nodig om samen met de handbal te gaan?

Daar kan ik geen antwoord op geven, ik ken de geschiedenis niet zo goed.

Hoe zie je de toekomst van omnivereniging SV Schalkhaar?

Ik zie de toekomst rooskleurig tegemoet, maar om dit niveau vast te houden en te verbeteren moet er verder geprofessionaliseerd worden. En het belangrijkste is dat het nieuwe complex snel klaar is. Het is een groeiende vereniging, en daarin is goed kader heel belangrijk!

Jolanda Bergman

(advertorial)

Boode Bathmen: genieten in stijl!

Er zullen maar weinig mensen uit deze omgeving zijn die Boode Bathmen niet kennen. De meeste van ons maken op hun zestiende voor het eerst kennis. Op van de zenuwen voor de eerste keer naar Boode op zondag. 'Wat voor muziek zullen ze draaien en zullen er ook leuke mensen zijn?' Veel mensen denken met weemoed terug aan die avonden swingen op muziek van de band en de zoen van hun eerste vriendje of vriendinnetje. Na al die jaren is Boode op zondag nog steeds de plek om te zien en gezien te worden!

Swingnights

Dat velen dat gevoel van vroeger nog niet kwijt willen raken, blijkt wel uit de hoge opkomst op de maandelijkse swingnights. Eén zaterdagavond in de maand is er een swingnight boordevol muziek uit het verleden. Op deze avonden bestaat het publiek voornamelijk uit een mix van twintigers en dertigers, maar ook de veertigers en vijftigers voelen zich op deze avonden thuis. Heeft u ook wel weer eens zin om ouderwets uit uw dak te gaan? Op 18 februari is er weer een swingnight!

Feesten

Boode is echter meer dan een discotheek. Het is een uitstekende locatie voor huwelijksfeesten, bedrijfsfeesten maar ook zakelijke bijeenkomsten. Boode beschikt over meerdere zalen, waardoor u er met gezelschappen variërend van twee tot vijftientighonderd personen terecht kunt, voor een intiem dineetje of een uitbundig feest. Door jarenlange ervaring is Boode in staat u een programma aan te bieden waarin aan alles is gedacht. In een persoonlijk gesprek inventariseren ze uw wensen en zorgen voor een gepast programma. Op de dag zelf zorgen ze ervoor dat u optimaal kunt genieten door alles voor u in de puntjes te verzorgen.

VERRAS UW VALENTIJN...

...met een heerlijk diner
in de Brasserie!
Dan verrassen wij u
met een mousserende
Argentijnse wijn van
Bodega Norton.

de Brasserie

Brasserie

Naast een discotheek en zalencomplex beschikt Boode ook over een Brasserie. Hier genieten bezoekers al sinds 1850 van gezelligheid, gastvrijheid en heerlijk eten en drinken. De chef-kok creëert steeds nieuwe seizoensgerechten, waardoor de kaart regelmatig wisselt en u iedere keer weer wat anders kunt proberen.

Voor meer informatie over de Brasserie, Boode op zondag, de Swingnights of Boode als feestlocatie kunt u terecht op www.boode.nl. Voor reserveringen of telefonische informatie kunt u bellen met 0570-542600.

Marieke Hegteler,
afdeling sponsoring

Brink 10, 7437 AM Bathmen, 0570 54 26 00, reserveren@boode.nl

Reisverslag van Sander Steenbruggen

De zonsopkomst zien tussen duizenden overwinterende flamingo's

SV Schalkhaar-lid en -vrijwilliger Sander Steenbruggen vertrok half september vorig jaar met Herbert Nijhof voor een reis naar Australië. Via de Goal houdt hij ons op de hoogte. Dit keer: de tocht door Iran en Pakistan.

We zijn in Pakistan beland met onze Landrover. Het moment van schrijven is nu 13 januari 2006 en we zijn 12.000 kilometer op weg de wereld rond. We gaan lekker en we reizen zoals we dat graag zouden willen. We hebben in plaats van de geplande vier weken een rit van bijna zeven weken door Iran gemaakt. En het was het waard!

In Iran hebben we veel diversiteit gezien aan landschappen en we maken ons nu op voor Pakistan. De bergen van Iran vielen mee. We hebben van de ruim zeven weken in Iran zo'n zeven of acht koude nachten gehad tussen nul en min vijf graden Celsius. Het is goed vol te houden in de Landrover en de voorbereiding lijkt voorlopig voldoende. We slapen vaak in de natuur, zoals bij de grote meren van Shiraz, waar we op 1000 meter hoogte op een vlakte staan waar in 't geheel geen beschutting is. Het nadeel is een zeer koude nacht, maar het voordeel is dat je de zonsopkomst kunt zien tussen duizenden overwinterende flamingo's.

Verderop hebben we in de woestijnen rond Kerman beeldschone woestijnen gezien. Door erosie gevormde hoge zandrotsen, waar je op kan klimmen en met de Landrover tussendoor kan scheuren. Het is echt de moeite waard om hier een paar weken voor uit te trekken en tussen de kamelen door te rijden, voordat we Pakistan in rijden. Vlak na kerst zijn we nog uitgenodigd bij een familie, waar we stiekem en illegaal een wijntje mochten drinken en waar de avond werd afgesloten met een toast met kaviaar. Niet wat je echt verwacht van wereldreis, maar ook een eigenschap van de Iranese cultuur en leuk om te zien.

Positivisme

Twee dagen voor onze intrede in Pakistan zijn we ook nog naar Bam geweest. Deze plaats is enkele jaren geleden getroffen door een aardbeving, waardoor 26.000 inwoners zijn gestorven. Het leed is nog te zien bij de overlevenden en de grootte van de begraafplaats doet je nadenken over hoe relatief het leven kan zijn. Toch zie je een paar jaar na de natuurramp dat de mensen met veel positivisme de draad weer oppakken en hun leven weer proberen op te bouwen vanuit stalen containers.

De reis bracht ons daarna in een paar dagen naar de grens met Pakistan, waar we nu zijn. Rijdende door een grote zandstorm over 200 kilometer lengte en met zand dat door de kieren en gaten van de Landrover geduwd wordt door de wind, zijn we uiteindelijk in Zahedan aangekomen. Hier hebben we in een paar uur de visa voor Pakistan geregeld en brachten we de nacht door bij de grenspost met Pakistan.

Vrouwonvriendelijk

Al met al was Iran zeker de moeite waard, al moet ik zeggen dat het wat onvriendelijk kan zijn voor vrouwen. De Zwitserse dame waar we nu al vijf weken mee samen reizen, wordt vaak gezien als een westerse vrouw die graag meer wil dan de vrouwen van Iran en daar handelen de mannen ook naar.

Soms moeilijk om te bevatten, gerelateerd aan onze maatstaven, dat de handen van de mannen op plekken komen, waar ze niet moeten komen.

Het land is in ieder geval prachtig en zeker de moeite waard en het beeld wat geschetst wordt in de media herkennen wij niet, zeker niet als je naar de mensen zelf kijkt.

Topper

Ik kan zeggen dat de voetbal toch erg gemist wordt in de Landrover. Ik heb een paar keer hardgelopen om de conditie weer op te krikken met de verschrikkelijkste spierpijn tot gevolg. Daarnaast werken de heerlijke lekkernijen niet mee aan het ideale gewicht. Ik heb onlangs wel een topper van een voetbalwedstrijd bekeken: Shiraz – Teheran, uitslag 1-3. Ik heb nog nooit zo'n dramawedstrijd gezien

als deze, maar naar Iranese begrippen was het een topper.

Onderweg zie je trouwens veel jeugd voetballen op de straten en in de parken. Op vrijdag rukt iedereen uit naar het park en voetbalt iedereen tegen elkaar. Niet alleen erg leuk, maar ook erg vermoeiend. De eerste wedstrijd 3 tegen 3 wonnen we met het winnende doelpunt van mijn voet door de benen van de keeper. Natuurlijk zit het voetbal er nog steeds in! In Pakistan komen we voetbalvelden tegen van alleen zand en nog eens zand en daarom heb ik me maar voorgenomen om een wedstrijd van cricket of hockey te gaan bekijken in Pakistan op groen gras.

Relaxed

Ik hoop de volgende keer wat meer over de belevenissen te kunnen vertellen in Pakistan. Het land van 'lawlessness, tribes en stamhoofden' heeft in ieder geval vrolijk opgesierde bussen, brommers, fietsen en riksja's en vooral zeer vriendelijke mensen. Gisteren zijn we uitgenodigd bij een Pakistaanse familie en dat was erg leuk om mee te maken. We zijn midden in

Islamitische feestdagen aangekomen. Iedereen offert een eenjarig dier op met vier tanden en slacht deze op traditionele wijze, waarna familie en burensamenkomen om het feestmaal op te eten. De mensen vieren het als kerstmis in Nederland met lekker eten en gisteren mochten we de maaltijd van een familie bijwonen. Ik hoop dat dit een voorbode is van Pakistan. De mensen lijken meer relaxed dan in Iran en we hopen te kunnen genieten van de landschappen in het noorden.

Daarnaast begint onze site er stap voor stap op te lijken. Er staat onder meer een reisdagboek voor de liefhebbers die het leuk vinden om het te volgen. Hierin houd ik vrij gedetailleerd bij wat me zoal overkomt tijdens de reis. Kijk hiervoor op www.dutchglobetrotters.nl

Voor nu een groet uit Quetta – Pakistan en veel succes met de tweede competitiehelft.

Sander Steenbruggen
www.dutchglobetrotters.nl

**Teletekst TV Oost:
SV Schalkhaar tekstpagina 479**

Uit de oude doos

'Elfhandbal': handbal op een voetbalveld

In deze tijd is handbal vooral bekend als een zaalsport. Er wordt gespeeld met zes veldspelers en een keeper met daarbij een aantal wissels op de bank. In het 'goede' jaargetijde (de maanden april, mei, juni en september) wordt er buiten op een verhard veld gespeeld. Dit is hoe de meesten van ons handbal kennen en het ook altijd gespeeld hebben. Maar dat is niet altijd zo geweest!

Team Tonny

Team Martin Hafkamp

In de jaren veertig en vijftig van de vorige eeuw is het echte veldhandbal ontstaan. Zelf wist ik (komende uit een echte handballende familie) dat er in die tijd op een grasveld ter grootte van een voetbalveld gehandbald werd. Dat was het zogenaamde 'elfhandbal'. Binnen onze vereniging zijn er nog maar een aantal mensen die deze periode ook daadwerkelijk meegemaakt hebben en dus iets kunnen vertellen over hun ervaringen van toen.

Ik ben op bezoek gegaan bij Martin en Tonny Hafkamp, de oude rotten van het handbalspel om hen eens te vragen hoe dat er nou vroeger aan toe ging.

Afstanden

We zitten nog niet rond de tafel, of Martin begint al enthousiast te vertellen over het elfhandbal. Hij tekent voor mij het veld uit om te laten zien hoe de verhoudingen toen waren in vergelijking met nu. Martin: 'We speelden destijds op een grasveld ter grootte van een voetbalveld. Net als tegenwoordig hadden we een cirkel, strafworpstreep en de vrijeworplijn. Het grote verschil was alleen dat de afstanden veel groter waren vergeleken met nu. De cirkel stond op eenzelfde afstand als waar nu het strafschopgebied van een voetbalveld ligt. Vanaf deze afstand was het aan ons de taak om de bal in de goal te gooien. Natuurlijk waren de goals toen ook niet van de zelfde grootte als dat ze nu zijn, maar net zo groot als de voetbalgoals van tegenwoordig".

Sprint

Elfhandbal werd zoals het woord het al zegt gespeeld met elf spelers, tien in het veld en een op de goal. Deze spelers waren vaak weer onderverdeeld in aanvallers en verdedigers. Halverwege beide helften liep er een lijn over de breedte van het veld, deze gaf het gebied aan van de verdedigers. Men mocht destijds niet met meer dan zes mensen aanvallen. Zij die niet over een groot loopvermogen of een goede conditie beschikten, bleven vaak in de verdediging staan. De mensen die dit wel hadden, moesten de grote afstanden van het veld overbruggen om aan te vallen. Wissels kenden ze in die tijd niet, als je moe was dan bleef je maar even een tijdje in de verdediging staan om uit te rusten wanneer de rest in de aanval ging.

Tonny: 'Het verdedigen deed je met zes man, maar het aanvallen ook. Er waren dus altijd twee die vanuit de verdediging mee moesten naar de aanval en omgekeerd ook. Na een aanval keken we elkaar aan over wie er aan de beurt was om mee te verdedigen. Dit betekende namelijk dat je een flinke sprint moest trekken om op tijd weer aan de overkant te zijn om te verdedigen. Gelukkig wisselden we elkaar daar goed in af.'

Bak met kranen

De faciliteiten rondom het speelveld waren toen nog niet zoals tegenwoordig. Kleedkamers waren er wel, maar je moest er niet teveel van verwachten. Martin en Tonny vertellen elkaar aanvullend: 'Er stond een klein gebouw vlak bij het handbalveld, dit was onze kleedkamer. Er zat een deur in die op slot kon, maar naast die deur zat een gat waar je gewoon door heen kon kruipen om binnen te komen. Eenmaal binnen zag je een grote bak staan (te vergelijken met de voederbakken voor varkens en koeien) met daarboven wat kranen. Echt omkleeden deed je niet in die ruimte. Iedereen had zijn handbal-kleding in huis en deed dit al aan voordat je naar een wedstrijd ging. Na de wedstrijd gebruikte je de kranen om je wat op te frissen, douchen deed je thuis wel weer. In de winterperiode was het nog wel eens donker wanneer je klaar was met spelen, en binnen in dat gebouw was geen licht aanwezig. De enkeling die in die periode een auto had, zette deze dan voor de ingang met de lichten aan zodat we binnen toch nog wat konden zien.'

Loodzwaar

Het handballen werd destijds voornamelijk buiten gespeeld. Tot begin december speelde men gewoon op het grasveld. In die periode werd het weer dan vaak te slecht om het spel nog goed te kunnen spelen.

Martin: 'We speelden met een ouderwetse echte leren bal. Als die nat werd door de regen of het vochtige veld, was er niks meer mee te beginnen. Hij was dan zo loodzwaar dat je met alle kracht gooide en dan nog maar een paar meter ver kwam. Ook was hij dan vaak te glad om nog vast te houden en lag de bal op je hand in plaats van dat je hem vast had.'

Tonny: 'Halverwege december gingen we de 'zaal' in. Dit waren vaak grote loodsen of zoiets als de veilingshal in Twello. Daar was het in ieder geval droog en iets warmer dan buiten in de open lucht, maar de omstandigheden werden er verder niet veel beter op. Op de vloer lagen tegels. Door de condens in deze hallen en het koude weer buiten vroren deze tegels op en was het veld vaak spekglad. Om een beetje grip te krijgen deden we sokken over onze schoenen aan, maar wanneer je hard liep en je moest afremmen dan ging dat niet altijd goed. Gelukkig hingen er grote netten achter de goal. Daar liep je dan maar tegenaan, zodat je tot stilstand kon komen.'

Eind jaren zestig, begin jaren zeventig is het elfhandbal verloren gegaan. Het werd steeds moeilijker om een team van elf mensen te krijgen. Langzaam kwamen er steeds meer verenigingen die op kleinere velden gingen spelen met zeven spelers zoals ze dat ook in de zaal deden. Ook deden de wisselers toen hun intrede. De eerste jaren werd er nog altijd op gras gehandbald. Er waren enkele verenigingen die een verhard veld aan lieten leggen. Martin: 'Deze velden waren echt niet optimaal. Zo was er een vereniging die een verhard veld had maar daarover een soort verflaag had gedaan. Wanneer er ook maar een spatje regen op kwam, werd het spiegelglad en kon er eigenlijk niet meer op gespeeld worden. Tegenwoordig zijn het gewoon grote asfaltplakken die iets schuin aflopen, zodat het water er makkelijk af kan lopen, een hele verbetering.'

Leuke tijden

De handbalgeschiedenis doet Martin en Tonny terugdenken aan leuke tijden. We zitten nog een hele tijd samen te praten over de dingen die ze zoal meegemaakt hebben en allerlei anekdotes komen weer boven tafel. Glunderend kijken ze voor zich uit en je ziet ze met genot herinneringen ophalen. Ik had er nog wel uren kunnen zitten om alle verhalen te horen.

Martin en Tonny, bedankt voor jullie medewerking. Ik heb heel wat geleerd over hoe het vroeger allemaal was en ik denk dat dit voor vele anderen ook geldt.

Esther Middelburg

De 4e Helft

Futsal 4

Futsal 4 trein dendert door

Na een korte winterstop is gebleken dat ook in het jaar 2006 de Futsal 4 trein vrolijk doorrijdt. Afgelopen vrijdag zijn de ook de plaatselijke helden van ABS uit Bathmen aan de zegekar gebonden.

Coach Konijnenberg kan alleen maar tevreden zijn. 'Als dit zo doorgaat kan het nog een hete zomer worden.' Al verder pratende met de misschien wel aanstaande bondscoach van ons eigen Oranje, komen we toch achter een aantal opvallende feiten waardoor het succes wellicht te verklaren is: Om te beginnen is het leiderschap van onze aanvoerder DJ erg belangrijk maar dat is natuurlijk al lang bekend;

Wat verder opvalt is onze niet-actieve kracht Ramon, die bijna elke vrijdag de teamschotels verzorgt; De topscoorder van ons team is natuurlijk onmisbaar, wie dit is... ach, niet belangrijk; Natuurlijk mag ik niet onze fantastische keeper vergeten. Opvallend detail, Futsal 4 heeft tot nu toe het minst aantal doelpunten tegen gekregen. Zal dit door de liefde komen? Hij is in ieder geval een stuk leniger geworden.

Een van de laatste geruchten is dat hoofdsponsor Berghuis overweegt om Futsal 4 te gaan sponsoren. Dit omdat hij zo gek is op zaalvoetbal. Mocht het zo ver zijn, dan zal Futsal 4 hier uiteraard best over na willen denken. Maar ja, er liggen al zo veel aanvragen. Kortom, sinds de komst van Futsal 4 bruist het in zaal van Schalkhaar. Tot zo ver de maandelijks nieuwsflits van Futsal 4, tot de volgende keer.

Rob Span

DRIELETTERWOORDJES

In de lege vakjes komt telkens hetzelfde woordje van drie letters.

D	A	K						
			I	E	K			
C	H	I	M			S	E	E
			T	O	F	F	E	L
S				J	E			
			T	E	R			

GOAL

Verenigingsagenda 2005-2006

Zaterdag	28 januari	2006	Verschijning clubblad GOAL
Dinsdag	21 februari	2006	SV Schalkhaar-Hulzense Boys (Beltona)
Zaterdag	25 februari	2006	Verschijning clubblad GOAL
Dinsdag	14 maart	2006	SV Schalkhaar – Oranje Nassau (Beltona)
Zaterdag	25 maart	2006	Verschijning clubblad GOAL
Zaterdag	22 april	2006	Verschijning clubblad GOAL
Vrijdag	26 mei	2006	Schalkhaar Life!
Zaterdag	27 mei	2006	Verschijning clubblad GOAL
Zaterdag	27 mei	2006	Schalkhaar Life!
Zondag	28 mei	2006	Schalkhaar Life!
Zaterdag	24 juni	2006	Verschijning clubblad GOAL

Activiteiten voor de verenigingskalender kunt u doorgeven aan Rudy Brouwer (06-30264045) of webmaster@svschalkhaar.nl Bovengenoemde data zijn onder voorbehoud van wijzigingen.

